

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.309/2020/2.

A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Dr. Nagy Szabolcs előadó bíró

Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Lefler Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1; cím2)

Az I. rendű alperes: Budapest Főváros XIII. kerület Önkormányzat Jegyzője (cím3)

Az I. rendű alperes képviselője: Dr. Bálint Erika kamarai jogtanácsos

A II. rendű alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala (cím4)

A II. rendű alperes képviselője: Dr. Horváth Zsuzsanna kamarai jogtanácsos

A per tárgya: mulasztási per

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

A fellebbezéssel támadott határozat: Fővárosi Törvényszék 15.K.701.907/2020/2. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a egyéb1 építtető a Budapest ... helyrajzi szám1-ú ingatlanon álló oktatási épületben központi fűtés és használati meleg víz kiváltására szolgáló, egyedi fűtésű, új gázkazánházat és hőközpontot, valamint 2 darab kéményt (a továbbiakban: építmény) létesített Budapest Főváros Polgármesteri Hivatal

Városépítési Osztály Építésigazgatási Iroda 2005. július 29. napján kelt és 2005. augusztus 16. napján jogerőre emelkedett 8-24661/1/2005. számú építési engedélyt adó határozata alapján.

[2] Az építmény használatbavétele érdekében 2005. évben hatályos jogszabályi előírások, azaz az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 34. § (1) bekezdése, valamint az egyes építményekkel, építési munkákkal és építési tevékenységekkel kapcsolatos építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 46/1997. (XII. 29.) KTM rendelet 32. §-a alapján az első- és másodfokú hatóságok előtt eljárások voltak folyamatban.

[3] A Fővárosi Bíróság 2009. szeptember 23. napján kelt 21.K.33.081/2008/10. számú ítéletével a 12440/2007. számú 2007. június 12. napján kelt elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte a 2008. április 2. napján kelt, végleges használatbavételi engedély megadását helybenhagyó, a II. rendű alperesi jogelőd által hozott 81-2129/4/2007. számú másodfokú határozatot arra tekintettel, hogy az ügyben az eljárásból kizárt hatóság járt el.

[4] A felperes az építési engedély semmisségét az ítélet indokolására alapította, ezért az építési engedély kapcsán a Kp. 128. § (2) bekezdésére tekintettel a perindítási határidőt elkéste.

[5] Az I. rendű alperes, mint kijelölt hatóság 2010. május 27. napján kelt V/512-11/2010. számú végzésével az építmény ügyében elrendelt megismételt használatbavételi engedélyezési eljárást megszüntette annak okán, hogy az új eljárás lefolytatásakor hatályos, az építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésről szóló 193/2009. (IX. 15.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm. rend.) 35. § (1) bekezdés b) pontja alapján a perbeli építmény használatbavétele bejelentés alapján végezhető tevékenység, illetőleg ugyanezen a napon kelt levélben arról tájékoztatta az építtetőt, hogy a Korm. rend. 37. § (6) bekezdés alapján az építmény használatbavételére vonatkozó bejelentést nyilvántartásba vette.

[6] A II. rendű alperes 2011. október 25. napján kelt 50-BP-1707/3/2011. számú végzésével a V/512-11/2010. számú elsőfokú határozatot megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el. A megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatásban rögzítette, hogy a bejelentési eljárás szerinti nyilvántartásba vételre alkalmazandó jogszabály szerint a bejelentés nyilvántartásba vehetőségét alátámasztó mellékleteket be kell nyújtani és ezek megfelelőségét a kijelölt hatóságnak meg kell vizsgálnia. Ezt a határozatot a felperes 2011. november 10. napján átvette.

[7] A bíróság megállapítása szerint a felperes e határozatból tudomást szerzett arról, hogy az építmény csak bejelentési kötelezettség alá esik, a hatóságnak a bejelentés nyilvántartásba vételéről és nem használatba vételi engedélyről kell döntenie, ezért ettől az időponttól számítva a felperes a perindítási határidőt túllépve nyújtotta be a keresetét.

[8] Az I. rendű alperes 2016. május 5. napján kelt határozatában V/626-3/2016. számon az építményt 99. sorszámon ismételten nyilvántartásba vette az új eljárás megindításakor (2011. december 12-én) hatályos Korm. rend. 45/A. § (2) bekezdése, 45/C. § (1)-(3) bekezdései, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 82. § (2) és 86. § (2) bekezdéseiben foglalt előírások alapján.

[9] A felperes környezetvédelmi (levegővédelmi) tárgyú beadványaira tekintettel az I. rendű alperes a 2012. február 21. napján kelt V/378-2/2012. számú végzésében arról tájékoztatta a felperest, hogy környezetvédelmi (levegővédelmi) ügyekben sem hatáskörrel, sem illetékességgel nem rendelkezik, ezért e körben a felperes kérelmét áttette Budapest

Főváros Önkormányzat Jegyzőjéhez. A felperes a környezetvédelmi eljárással kapcsolatos eljárás lefolytatása érdekében – egyéb kérelmei mellett – 2012. március 20. napján keltezetten beadványt terjesztett elő az I-II. rendű alperesekhez és más hatóságokhoz. A II. rendű alperes a BPD/002/00204-6/2013. számú iratában – melyet a felperes 2013. június 20. napján vett át – arról tájékoztatta a felperest, hogy nem indokolt felügyeleti eljárás lefolytatása és a környezetvédelmi (levegővédelmi) ügyben megkeresi Budapest Főváros Önkormányzat Jegyzőjét. A megkeresett hatóság a 2013. június 27-i levelében tájékoztatta a II. rendű alperest, hogy a környezetvédelmi ügyben szakhatóság bevonásával 2006. évben és 2012. február 7. napján is vizsgálta a kémények légszennyezését, és a vizsgálatok alapján mindkét alkalommal azt állapította meg, hogy a légszennyezési anyag nem lépi túl a technológiai kibocsátási határértéket, ezért eljárás megindítására okot adó körülmény nem áll fenn. Mindezekről a felperest a 2012. december 20-i közmeghallgatáson tájékoztatták.

[10] A felperes 2015. szeptember 3. napján kelt beadványára figyelemmel a II. rendű alperes a 2016. április 25. napján kelt BP/1003/00364-3/2016. iratában a perbeli kéményekkel kapcsolatban tájékoztatta a felperest, hogy a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségnek a KTVF:6676/2007. számú elsőfokú szakhatósági állásfoglalását az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség felülvizsgálta és azt a 2007. november 12. napján meghozott 14/5394-5/2007. számú másodfokú szakhatósági állásfoglalásával helybenhagyta. A II. rendű alperes rögzítette, hogy a szakhatósági állásfoglalás rá nézve kötelező és nem rendelkezik hatáskörrel a szakhatósági állásfoglalásban írtak felülvizsgálatára. A felperes a II. rendű alperes iratát 2016. április 29. napján átvette. A felperes ehhez az időponthoz képest elmulasztotta a mulasztási per határidőben történő megindítását.

A kereset és a védirat

[11] A felperes a kémények felett lévő egyik lakás tulajdonosaként és ennek okán a használatbavétel engedélyezése iránti eljárásban résztvevő ügyfélként 2018. október 3. napján keresetlevelet terjesztett elő, melyben mulasztásban megnyilvánuló jogsértés megállapítását kérte. Elsődlegesen kérte, hogy a bíróság hivatalból állapítsa meg az építési engedély semmisségét. Ennek hiányában kérte annak megállapítását, hogy az alperesek a többször megismételt eljárás során sorozatosan elmulasztották (megtagadták) az építési engedély semmisségének kérelemre, vagy hivatalból történő megállapítását. Elmulasztották a II. rendű alperes és jogelődje határozataiban foglalt utasítások végrehajtását, a bírósági ítéletet is semmibe vették. Elmulasztották a megkezdett és jogszerűen folyamatban lévő használatbavételi engedélyezési eljárás lefolytatását. Elmulasztották a környezetvédelmi és birtokháborítási ügy hatósági lefolytatását. A II. rendű alperes elmulasztotta az ügy törvényességi felügyeleti eljárásának teljes körű lefolytatását. Állítása szerint a mulasztásról való tudomásszerzésként a Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi, Hatósági, Oktatási és Törvényességi Felügyeleti Főosztály 2018. július 12-én kelt BP/1003/00210-4/2018. számú tájékoztató levele átvételének dátumát (2018. augusztus 1-jét) kell alapul venni.

[12] Az I. rendű alperes kérte a kereset elutasítását. Kifejtette, hogy nem volt mulasztásban, mert 2010. május 27. napján a nyilvántartásba vétel megtörtént, az ismételt

nyilvántartásba vételre a felügyeleti szerv utasítására került sor, melynek köteles volt eleget tenni.

[13] A II. rendű alperes a felperes keresetlevelének visszautasítását kérte. Az építési engedély kapcsán kiemelte, hogy a 8-24661/2005. számú építési engedély 2005. augusztus 15. napján első fokon jogerőre emelkedett, ezért – rendes jogorvoslati lehetőség kihagyása nélkül – közvetlenül bírósághoz nem lehet fordulni. A felügyeleti eljárásra vonatkozóan közölte, hogy e jogorvoslat hivatalból történő indításának jellege kizárja a mulasztás megállapíthatóságát.

Az elsőfokú bíróság előzményi eljárásban hozott végzései

[14] Az elsőfokú bíróság a 10.K.34.223/2018/9. számú végzésével a felperes keresetlevelét elkésettség okán visszautasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 12.Kpkf.670.514/2019/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[15] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 10.K.32.619/2019/2. számú végzésével a keresetlevelet ismételten visszautasította. A felperesi fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Törvényszék a 12.Kpkf.671.557/2019/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését ismételten hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Rögzítette, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 110. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak az iránymutatásban foglaltakat csak részben hajtotta végre. Az öt pontban felsorolt kereseti kérelmek közül csupán az építési és a használatba vételi engedélyre, a környezetvédelmi ügyre és a birtokháborításra vonatkozó felperesi indokokat vizsgálta meg, de nem foglalt állást a keresetlevélben megjelölt utasítások végrehajtásának elmulasztása, valamint a törvényességi felügyeleti eljárás teljes körű lefolytatásának elmaradása tekintetében előterjesztett kereseti kérelmekről. Előírta, hogy az elsőfokú bíróság az iránymutatásban adott valamennyi, a mulasztási perre okot adó, a keresetlevélben megjelölt indokot vizsgáljon meg, és a megfelelő eljárási rendben hozzon döntést azok jogi megítéléséről.

Az elsőfokú bíróság végzése

[16] Az elsőfokú bíróság az újból megismételt eljárásában a 15.K.701.907/2020/2. számú végzésével (a továbbiakban: a fellebbezett határozat) a felperes keresetlevelét visszautasította.

[17] Döntését az öt kereseti kérelem vonatkozásában külön-külön indokolta, vizsgálva a mulasztási per indítására nyitva álló határidő megtartottságát, a mulasztási per indítása feltételeinek fennállását:

[18] A birtokvédelmi ügy lefolytatásának elmaradásával összefüggésben előterjesztett kereset tekintetében megállapította, hogy mulasztási per nem indítható, a birtokvédelemmel

kapcsolatos perekre a közigazgatási bíróság nem rendelkezik hatáskörrel, ezért ezt a kereseti kérelmet a Kp. 48. § (1) bekezdés b) pontja alapján visszautasította.

[19] A törvényességi felügyeleti eljárás kapcsán előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában szintén megállapította a mulasztási per indításának kizártságát és a Kp. 48. § (1) bekezdés d) pontja alapján a keresetlevelet visszautasította.

[20] Az építési engedély, a használatbavételi engedély és a környezetvédelmi (levegővédelmi) ügy, valamint az ehhez kapcsolódó utasítások végrehajtásának elmulasztására irányuló keresete kapcsán azt állapította meg, hogy a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztotta, ezért a keresetlevelet e körben a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította.

A fellebbezés és az észrevétel

[21] A felperes a fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a hatályon kívül helyezését. Kérte továbbá az ügy érdemi tárgyalásának lefolytatását új, pártatlan bíró kijelölésével. Azt is kérte, hogy a Kúria hívja fel az elsőfokú bíróság figyelmét a keresetben hivatkozott szakhatósági vélemények jogi szempontból történő felülvizsgálatára, mert a hatóságok azt nem vizsgálhatják felül. Kérte továbbá, hogy a Kúria hívja fel az elsőfokú bíróság figyelmét a Kp. 85.§ (3) bekezdés a), b) és c) pontjainak, valamint a 90. § (1) és (2) bekezdéseinek alkalmazására.

[22] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az első keresetlevelet visszautasító végzése meghozatala előtt egy teljesen általános, nem egyediesített, formanyomtatvány-szerű hiánypótlási felhívást küldött. Amennyiben az elsőfokú bíróság egyediesített hiánypótló felhívást adott volna ki, akkor elő tudta volna adni, hogy nem indított mulasztási perket, hiszen erre lehetősége sem volt a Kp. 2018. évi hatályba lépése előtt, és a Kp. 128. § (2) bekezdése sem írhat elő visszamenőleges követelményt, ilyen számon sem kérhető rajta.

[23] Sétrelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság ténylegesen a keresetét érdemben elbírált. Az 50BP-1707/3/2011. számú végzés nem minősül az ügyet lezáró végső végzésnek, hiszen a II. rendű alperes hatályon kívül helyezte a használatbavételi engedélyezési eljárás megszüntetésére vonatkozó elsőfokú döntést és ideiglenes intézkedés meghozatalát, valamint új eljárás lefolytatását rendelte el. Ezt követően áttételről rendelkezett az I. rendű alperes. Ezek miatt a felperes is kifejtette a per érdemével kapcsolatos főbb érveit a fellebbezésében.

[24] Mindezek a hibák nem csak azt eredményezték – fejtette ki –, hogy a per érdemében foglalt állást az elsőfokú bíróság, hanem valótlán tényeket is rögzített az 50BP-1707/3/2011. számú határozattal kapcsolatban a fentiek szerint. Az elsőfokú bíróság elhallgatta azt aényt, hogy arról tájékoztatták, hogy a határozat ellen nincs bírói út, ezért mulasztási keresetet nem is lehetett indítani. Iratellenes az a megállapítás is, hogy az építési engedély semmisségének a megállapítását a 2009. szeptember 23-án kelt 21.K.33.081/2008/10. számú ítélet indokolására alapította volna, mert valójában már a legelső beadványában támadta az építési engedélyt.

[25] Az elsőfokú bíróság hivatkozása szükségtelen volt a mulasztási per indítására, mivel a jogerős határozatok rendre az alapügy teljes megismétlésére vonatkoztak, így a mulasztási per indítása eleve szükségtelen lett volna. A 21.K.33.081/2008/10. számú ítélet is az eljárás teljes körű megismétlését rendelte el. Kifejtette azt is, hogy a hatóságok ezt mind egy eljárásban kezelték, tehát fel sem merülhet, hogy minden tényállítás elbírálása érdekében külön

mulasztási perben, külön perindítási határidőkkel kelljen fellépnie. Az áttételt kimondó végzés is igazolja, hogy az ügyben felvetődő összes téma mind egy eljárásban szerepelt. A környezetvédelem kapcsán utalt még a Ket. 44. § (9) bekezdésére, mely kizárta a szakhatósági állásfoglalások elleni eljárás jogi lehetőségét.

[26] Előadta, hogy a Kp. rendelkezéseit nem alkalmazta jogszerűen az elsőfokú bíróság, mert a Kp. 128. § (4) bekezdésének feltételei fennállnak, mivel a közigazgatási szervek eljárási, határozathozatali kötelezettségét a Ket. 20. §-a előírja. Mulasztási pert kizárólag akkor lehet indítani, amikor valamelyik alperes kijelenti, hogy az ügygel tovább nem kíván foglalkozni és jogorvoslati lehetőségként tájékoztatja a mulasztási kereset indításának lehetőségéről. A felügyeleti eljárás, amely véglegesen lezárta a teljes ügyet és erről 2018. augusztus 1. napján értesült, ezért a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti határidőt innen kell számítani, ezért ez alapján elkészség nem állapítható meg. A birtokháborítási ügyben szintén 2018. augusztus 1. napja az irányadó, elkészség tehát itt sem állapítható meg. Az építési engedéllyel kapcsolatban a kereset 6. pontjában hivatkozott a semmisségre, melyet a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja szerint az elsőfokú bíróságnak hivatalból kellett volna figyelembe vennie, így a perindítási késedelem ebben az esetben sem értelmezhető. A szakhatósági állásfoglalásokat a Ket. 44. § (9) bekezdése értelmében csak a bíróság előtt támadhatja meg, ezért a szakhatósági feltételeknek való teljes megfelelést is vizsgálni kellett volna a Kp. 85. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjai alapján, és alkalmazni kellett volna a 90. § (1) és (2) bekezdéseit.

[27] Jelezte, hogy a törvényesség és az esetleges balesetek elkerülése érdekében újra kellene gondolni az ideiglenes intézkedéseket is.

[28] Az alperesek észrevételt nem terjesztettek elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[29] A felperes fellebbezése alaptalan.

[30] A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálta felül az elsőfokú bíróság végzését.

[31] A Kúria mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésnek a beadványokra vonatkozó általános szabályokon túlmenően tartalmaznia kell a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével. A fellebbező félnek tehát nem elegendő jogsérelmet nevesítenie, hanem a konkrét jogszabálysértést a pontos jogszabályhellyel együtt meg kell jelölnie. Mindezt nem elegendő általánosságban megtenni, hanem a határozat fellebbezett tényállási elemei vonatkozásában külön-külön kell megjelölni, hogy a bíróság az eljárás során milyen jogszabályi rendelkezést sértett meg.

[32] A felperes a hiánypótlási felhívást sérelmező fellebbezési állítása kapcsán egy jogszabályhelyet jelölt meg, a Kp. 128. § (2) bekezdését, azonban az elsőfokú bíróság nem tett megállapítást a Kp. 128. § (2) bekezdésének visszamenőleges alkalmazásával kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság a Kp. 128. § (2) bekezdésében foglalt előírásnak

megfelelően vizsgálta a felperesi tudomásszerzés időpontját az építési engedély, a használatbavételi engedély és a környezetvédelmi ügy vonatkozásában. A Kp. 128. § (2) bekezdése a tudomásszerzés időpontjának a vizsgálatát kötelezően előírja az eljáró bíróság számára, ezért ennek vizsgálatától az elsőfokú bíróság nem tekinthetett el. A Kúria utal arra is, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdésének esetleges megsértése egyébként sem alapozhatná meg a hiánypótlási felhívásra vonatkozó jogszabályok megsértését, és a hiánypótlási felhívással összefüggő, megsértett jogszabályt a felperes nem jelölt meg. A Kúria rámutat arra is, hogy a felperesnek azt is be kellett volna mutatnia, hogy az elsőfokú bíróság döntésére mi volt az állított jogsértés kihatása, hiszen a felperes saját maga állította, hogy nem indított, nem indíthatott korábban mulasztási kereseteket.

[33] A felperes nem jelölt meg jogszabálysértést azzal az állításával kapcsolatban sem, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben elbírálta. Egyebekben a Kúria utal arra is, hogy a tudomásszerzés időpontjának a vizsgálata nem jelenti az ügy érdemében való állásfoglalást is. A felperesnek az ügy érdemével kapcsolatosan ismertetett főbb érveit a Kúria nem vizsgálta, mert a keresetlevél visszautasításának jogszerűsége tárgyában kellett döntenie a felperes fellebbezése kapcsán.

[34] A felperes a valótlan tényállítások kapcsán szintén nem jelölt meg konkrét jogszabályhelyet, melyet az elsőfokú bíróság megsértett volna. A Kúria ismételten utal arra, hogy az elsőfokú bíróság a tudomásszerzés időpontját vizsgálta az építési engedély, a használatbavételi engedély és a környezetvédelmi ügy vonatkozásában, és nem fogalmazott meg olyan állítást, mely szerint már korábban mulasztási pert kellett volna a felperesnek indítania.

[35] A felperes a szükségtelen perindításokra történő hivatkozásai körében kizárólag a környezetvédelem kapcsán jelölte meg a Ket. 44. § (9) bekezdését, azonban a Ket. szabályai a hatóságok eljárására vonatkoznak. Az elsőfokú bíróság az eljárására irányadó Kp. rendelkezéseit sértheti meg, és ezen keresztül a Ket. rendelkezéseit, ha a kereset elbírálásakor az alperes eljárását jogsértően ítéli meg, ezért a felperesnek a Kp. valamely rendelkezése megsértésére kellett volna hivatkoznia. A fellebbezési eljárás során a másodfokú bíróság ugyanis az elsőfokú bíróság eljárását és annak jogszerűségét vizsgálja, nem közvetlenül az alperes(ek) eljárását.

[36] A felperes valamennyi mulasztás esetére megjelölte a Kp. 128. § (4) bekezdésének a sérelmét és utalt a Ket. 20. §-ára. A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a birtokháborítás és a felügyeleti eljárás tekintetében nem releváns a felperes hivatkozása, mivel ezen esetekben az elsőfokú bíróság nem elkésztiséget, hanem hatáskör hiányt állapított meg. Az építési, használatbavételi engedély és a környezetvédelmi ügy kapcsán a Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 128. § (4) bekezdése szerint – a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakkal ellentétben – a mulasztási perben nincs helye a keresetlevél visszautasításának, amennyiben a felperes a mulasztás orvoslására irányuló eljárást kezdeményezte, de azt a jogorvoslati szerv nem folytatta le. Nem elegendő tehát a felperes részéről a Ket. 20. §-ára történő hivatkozni, hanem azt kellett volna bemutatni, és igazolni, hogy az eljárás kezdeményezése ellenére a jogorvoslati szerv nem folytatta le az eljárást, azonban a felperes ennek előadásával adós maradt.

[37] Nem releváns a felperesnek az a hivatkozása a felügyeleti eljárással és a birtokháborítási üggyel kapcsolatban, miszerint 2018. augusztus 1-jétől kellett volna számítani a tudomásszerzés időpontját, figyelemmel arra, hogy e körben nem az elkésztiség okán utasította vissza az elsőfokú bíróság a felperes keresetlevelét. A bíróság hatáskörét megalapozó jogszabályra a felperes a fellebbezésében nem hivatkozott.

[38] Az építési, használatbavételi engedély és a környezetvédelmi ügy tekintetében is alaptalan a felperes érvelése, mert a 2018. augusztus 1. napján kelt tájékoztatást tartalmazó

levél új információt nem tartalmazott, a felperes „ismételt tájékoztatást” kapott a korábbi eljárási cselekményekről. Az eljárások ugyan egymásra épültek, egymással összefüggtek, azonban azok elkülönültek egymástól. Különös figyelemmel a két alperes személyére is egységes eljárásról nem lehetett szó, egységes tudomásszerzési időpont sem volt ezért megállapítható.

[39] A Ket. 85. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjára, továbbá a 90. § (1) és (2) bekezdésére történő hivatkozás is alaptalan, mivel ezek a jogszabályhelyek a kereset érdemi, az alperesi közigazgatási tevékenység jogszerűségének elbírálásával kapcsolatban tartalmazznak szabályokat. Perbeli esetben azonban az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta meg a felperes hivatkozásait, hanem a keresetlevelet visszautasította, ebből következően az említett jogszabályhelyeket nem sértette, nem sérthette meg az eljárása során az elsőfokú bíróság.

[40] Fentiek miatt a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján a Kúria a rendelkező rész szerint határozott.

Záró rész

[41] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[42] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján a fellebbezési eljárás illetékmentes, ezért a Kúria az illetékviselésről való rendelkezést mellőzte.

[43] Az alpereseknek költsége nem merült fel, ezért arról a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[44] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés, a végzés ellen a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. július 13.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő

